

Evanghelia zilei de sâmbătă: În brațele Tatălui nostru Dumnezeu

Comentariu la Evanghelia de sâmbătă din a treia săptămână din timpul de peste an. „De ce sunteți fricoși? Încă nu aveți credință?” Domnul ne cheamă la o maturizare interioară: să trecem de la copilul care se plânge și se supără, crezând că tatăl său nu îi dă atenție, la copilul care are încredere deplină și se abandonează în brațele tatălui său.

Evangelie (Mc 4, 35-41)

În aceeași zi, după ce s-a înserat, le-a spus:

„Să trecem pe țarmul celălalt!”

Și, părăsind mulțimea, l-au luat așa cum era în barcă.

Erau și alte bărci cu el. Și a venit o mare furtună, iar valurile izbeau în barcă încât aproape se umpluse. El dormea în partea dinapoi a bărcii, pe un căpătâi.

Atunci l-au trezit și i-au spus:

„Învățătorule, nu-ți pasă că pierim?”

Trezindu-se, a certat vântul și a spus mării: „Potolește-te! Taci!”

Și vântul a încetat și s-a făcut liniște mare.

Atunci le-a spus: „De ce sunteți fricoși? Încă nu aveți credință?”

Dar ei au fost cuprinși de teamă mare și spuneau unii către alții:

„Cine este oare acesta, că și vântul și marea îl ascultă?”

Asemenea ucenicilor, și noi vom trăi adesea în mijlocul furtunilor.

Iar furtunile vieții – slăbiciunile și căderile noastre, înfrângerile și eșecurile, boala și suferința – ne arată cât suntem de vulnerabili. Și, în același timp, scot la iveală locul în care ne-am pus siguranța.

Problema ucenicilor a fost că s-au lăsat copleșiți de frică. Deși Cristos era cu ei, au crezut că îi abandonase. „Nu-Ți pasă că pierim?”, Îi spun ei.

Iar El le răspunde: „De ce sunteți fricoși? Încă nu aveți credință?”.

În fața furtunilor vieții, creștinul poate avea două atitudini: fie așteaptă o intervenție invazivă,

vizibilă și imediată din partea lui Dumnezeu, fie trăiește cu adevărat în credință.

Domnul ne cheamă la o maturizare interioară: să trecem de la copilul care se plânge și se răzvrătește pentru că tatăl său pare absent, la copilul care are încredere și se lasă în brațele tatălui său.

Viața creștinului este asemenea copilului care învață să meargă. Face un pas, apoi altul, cade și se ridică din nou. Mereu sub privirea atentă a tatălui său, care îl încurajează, îl sprijină, dar nu îl poartă în brațe peste tot, pentru ca el să poată crește.

În mijlocul furtunilor, trebuie să ne întoarcem la Domnul, să ne refugiem în El. El este mereu alături de noi, nu neapărat pentru a îndepărta furtuna, ci pentru a ne ajuta să creștem și să ne maturizăm.

Poate că, în acea furtună, noi suntem mâna întinsă care îi ajută pe ceilalți să meargă mai departe; barca în care ei Îl pot întâlni pe Dumnezeu, Cel care nu ne uită niciodată.

Luis Cruz // miodrag ignajatovic
- Getty Images Signature

.....

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-din-sambata-in-bratele-
tatalui-nostru-dumnezeu/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-din-sambata-in-bratele-tatalui-nostru-dumnezeu/) (25.03.2025)